

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET HIVATALOS LAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ—KOLOZSVAR,
Itr. A. Muresan (Attila-utca) 10.
Telefon 158. sz.

Felelős szerkesztő:
TÖRÖK BÁLINT
az EME főtitkára.

A lapot az EME tagjai tagsági
illetmény fejében kapják. A lap
megjelenik havonként egyszer.

Méhészeti tanfolyam Gyulafehérváron.

Az E. M. E. a folyó évben a harmadik méhészeti tanfolyamot rendezte, ezuttal Gyulafehérváron. A kolozsvári és kajántói anfolyamokhoz méltó sikerrel folyt le a gyulafehérvári róm. kath. theológián szept. 22—29. napjain a papnövendékek részére rendezett tanfolyam Kicsid Géza egyesületi alelnök vezetése alatt. A tanfolyam hallgatói vizsgára is állottak. A vizsga vezetésére az elnökség dr. Eöry István ig. vál. tagtársunkat kérte fel, aki az alábbi jelentésben számolt be annak lefolyásáról és a tapasztalatokról.

A nagyrabecsült elnökségnek id. Kicsid Géza kajántói plébanos, egyesületi alelnök úr útján közölt nagybecsű megbízása alapján a gyulafehérvári róm. kath. theológián szeptember hó 22—29. napjain tartott s az egyesület által rendezett méhészeti tanfolyamon az egyesület képviselőjében részt vettem.

Megjelentem az egyik előadáson, majd rendelkezésre bocsátottam sárdi tanáyomon levő méhesemet, ahol szeptember hó 27-én tényleg egy gyakorlati bemutató előadás tartatott a 44 főből álló tanfolyam minden tagjának s a theologia vezetőségének jelenlétében.

Szeptember hó 29-én részt vettem s mint az egyesület képviselője elnököltem a tanfolyamot bezáró vizsgálaton.

Örömmel jelenthetem, hogy miként azt az illusztris előadó úr nagy elméleti és gyakorlati tudása, lelkes ügyszeretete s a hallgatók magas előképzettsége, fejlett intelligenciája és tudásvágya alapján előre vártam, a vizsga eredménye a rendesen vegyesebb összetételű, többféle előképzettségű más tanfolyamok minden hallgatója teljesen tisztában van a méhészet elméleti kérdéseivel s gyakorlatilag is akkora tudást sajátított el, hogy biztos alapot szerzett az okszerű méhészkedés megkezdésére s annak sikeres folytatására.

Feljogosítottnak éreztem magamat a megtisztelő megbízás alapján a theologia vezetőségének az egyesület köszönetét tolmácsolni, amiért alkalmat adott és lehetővé tette, hogy összes növénykéi alapot szerezhessenek majdani élethivatásuk körében magyar népünk szélesebb rétegeiben kifejtendő korszerű és célravezető méhészetiünk előbbrevitele és terjesztése ügyében.

Az Erdélyi Méhész Egylet nevében hálás köszönetet mondtam id. Kicsid Géza urnak, ki fáradságot nem ismerve, a legnagyobb lelkesedéssel és igazi méhésztársához illő buzgósággal rendelkezésére bocsátott nagyon rövid író alatt 44 új méhésztársat képezett: remélhetőleg annak idejére hivatásos méhésszé.

Kászonyi Alajos rektor professzor-kanonok úr, a theologia igazgatója nemcsak megköszönte az egyesületnek a rendezést részvétel a tanfolyamon, nemcsak háláját fejezte ki előadó méhésztársunknak nagy sikerű eredményt produkált áldozatos fáradozásáért, hanem mint maga is régi méhész, a tanfolyamot éltető figyelemmel kísérte, annak nagy sikerét szerető gondossággal biztosította, a vizsgáztatásban maga is résztvett s a végén kijelentette, hogy a vezetése alatt álló róm. kath. Papnevelő Intézet az Erdélyrészi Méhész Egylet rendes tagjai sorába lép, belépőkívánó hallgatóinak belépését, valamint a Valló—Török-féle: méhészet vezérfonala című tankönyvecske megszerzését anyagilag lehetővé teszi.

A vizsga végeztével kiosztottam a tanfolyamon részt vett s mellékelt névsorban felvett fiatal méhésztársainknak az egyesület által kiállított bizonyítványokat.

Id. Kicsid Géza előadó alelnök úr, a tanfolyam céljára magával hozott, országos négy soros kaptárban elhelyezett, idei rajhnevű szép, erős családját végezetül a theológiának ajándékozta.

Nem mulaszthatom el megemlíteni, hogy a theologia egész tanári kara szintén a legnagyobb érdeklődést tanúsította a tanfolyam iránt, az előadásokon és a kiránduláson való részvételével hallgatók érdeklődését és tanulni vágyását látható módon fokozta, ami az elért nagyon szép eredményre vezetett.

A tanfolyam befejezése után valamennyi résztvevőről fényképfelvételt csináltak, ami bizonyára kedves emlék lesz előadó és hallgatókra, sőt valamennyi jelenvoltra egyaránt.

Jelentésem szíves tudomásul vételét kérve vagyok Magyarigen 1932. szeptember hó 30-án.

Méhésztársi tisztelettel

Dr. Eöry István,

ig. választmányi tag

*

A gyulafehérvári róm. kath. theológián 1932. szeptember 22—29.-ig tartott méhészeti tanfolyam hallgatóinak névsora:

I. évfolyam.

Barányi Ignác
Bartalis Tamás
Harangozó Imre
Ham József
Léstyán Ferenc
Törgyék János
Triebel József.

II. évfolyam.

Csuray Antal
Dani József
Gidró Béla
Liszka János
Simon István
Valovits István
Váradai István

III. évfolyam.

IV. évfolyam.

Ambrus Zoltán
Asztalos Imre
Birtón István
Brunner Tibor
Csendőr Jenő
Csiby István
Gere Béla
Györffy Imre
György Árpád
Hadnagy János
Kröbl Árpád
Ráczy György
Sántha Alajos
Székely Ferenc
Székely László

Ambrus Szaniszló
Antal József
Bánffy László
Csenkey Ágoston
Jakab Antal
Jakab László
Kajtsa Ferenc
Kosza József
Kovács Béla
Labud Antal
Miklós László
Szabó Bálint
Tókos János
Dr. Tölgyes Lajos
Varró András.

Hány napra kelnek ki a dolgozó méhek.

Eddig, ha valaki azt kérdezte tőlem, hogy a dolgozó méh hány napra kel ki, azt feleltem, hogy 21 napra (mert így tanul-
tam.) Ma azt feleltem, hogy 13 nap után kezdenek kikelni.
Még soha sehol nem olvastam, más méhésztől se hallottam,
eddig szeretném, ha a méhésztársak közül értesítene valaki,
hogy tett-e hasonló megfigyelést. Én ugyanis osztott családokkal
dolgozom (nem műraj — fele mézzel, fele építm.) és egy ilyen osztott
családom, amely kezdésből épített, nagyon szépen az anya
nyomonkövette az építést a petézéssel, egyszer épp abba gyö-
yörködtem, hogy milyen szépen épít s amint néztem, arra let-
tem figyelmes, hogy a már fedett fiasításból bujnak ki a fiatal
méhecskék. Egyszer eszembe ötlik, hogy lehet ez már, hisz még
nem lehet három hetős? Nézem a följegyzést a kaptár ajtaján,
amely mutatta, hogy megosztva június hó 6-án volt és ma ju-
nius hó 22-ike, mindössze 16 nap különbség. Három nap kel-
tett, míg az építéssel ennyire haladt le, így hát 13 nap telt és
kikelnek a fiatal méhek. Lehet, hogy a nagy meleg befo-
tása alatt, de itt minden tévedés ki van zárva. Figyeltem attól
kezdve a többi megosztott családokat is, ahol ugyanazt ész-
leltem.

Katona Sándor.



Tagtársainkhoz!

A Méhészeti Közlöny ez évben utoljára jelenik meg. Az utolsó számunkban a jövő érdekében komoly kérelemmel fordulunk Erdély magyar méhészeihez, kedves Méhésztagtársainkhoz. Az impérium átvételének első éveiben a M. K. 2 oldalon indult meg. Voltak, akik megmosolyogták sovány lappéldányainkat, voltak, akik a helyzet és a körülmények súlyosságát látták ebben és követelték zetes reménykedő, kitartó munkával és áldozatkészséggel megteremtették lapunk terjedelmét, úgy, hogy 1930-ban az egyesület 50 éves fennállása alkalmával kiadott lapunk elérte a rekord terjedelmet.

Az idők változnak. A gazdasági viszonyok leromlottak. A természet is leromlottak. Megélhetési viszonyaink sokkal rosszabbak. Ezt megérezte és megérzi az egyesület is. A tagdíjak az előző évekhez képest sokkal rosszabbul folytak be, úgy, hogy a M. K. kiadása a legnagyobb nehézségekkel járt, úgy, hogy a lap kiadását csak az egyesület tartalék tőkéinek felhasználásával és a lap terjedelmének csökkentésével tudtuk biztosítani. De ez nem megoldható tovább így, mert az egyesület tőkéi is végesek.

Ezért arra kérjük egyesületünk minden egyes igen tisztelt és kedves tagját, hogy fizesse be mindenki még e hó folyamán az évi tagdíját és január 15-ig az 1933. évi tagdíját, hogy pótolhassuk az ideiglenes deficitet és fedezetet kapjunk a lap jövő évi megjelenésének biztosítására.

A nehéz körülmények nem csüggesztenek el minket. Sok nehézséghez időt és vihart átélt már egyesületünk és lapunk. És mégis élünk. Élünk kell. Bár nehezebben élünk, de reméljük, hogy a világgazdasági válságának romboló vihara 1—2 év alatt csak elsimul. Addig mi is csak annyira engedjük árbocainkat, míg nem vesztünk. Ilyenkor a vihar szele kis hajónk sorsát és életét és így bizunk abban, hogy átmenthetjük a viharon egyesületünket és lapunkat a kedves erdélyi magyar méhésztagtársaink szeretetteljes áldozatkészségének és megértő támogatásának segítségével. Ha a viszonyok normalizálódnak, egyesületünk és lapunk is újból erősödni, izni kezdnek.

Mirdez azonban csakis úgy történhetik meg, ha minden tagtársunk ha részletekben is, de eleget tesz a vállalt csekély tagdíj fizetési kötelezettségének és minden egyes tagtársunk legalább 5—10 új tagot szerez az egyesületnek. Hiszen oly sok méhész van még Erdélyben, aki nem tagja az egyesületnek és aki szívesen belépne az egyesületi tagok sorába.

Ismételten kérve Igen Tisztelt és kedves Tagtársainkat, hogy egyesületünket és lapunkat vállalt kötelezettségük teljesítésével és új tagok szerzésével támogatni sziveskedjenek. Kellenek karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánva, vagyunk minden tagtársi üdvözléssel:

Kolozsvár, 1932. november 27.

az E. M. E. Elnöksége
és a M. K. Szerkesztősége és Kiadóhivata

A méz csomagolásának új módja.

A mézértékesítés nehéz kérdésének és a mézfogyasztás népzerübbé tételének a megoldását remélve, adom kísérletezésem redményét a méhésztársadalom elé.

A majdnem rendszeressé vált rossz évek és a méznek elértelenedése a cukor árral szemben készített arra, hogy a mézek az alant felsorolt értékesítési módját bemutassam, mert ma-apság már ott tartunk a méz eladásával, hogy a kereskedő szóba em áll azzal a méhészszel, aki sötét színű és megcukrosodott mé-ét kínál megvételre. Így az a sok táp és gyógyértékkel bíró sötét színű méz nem kerülhet a fogyasztó asztalára és ha az ipari fel-olgozás útján oda is kerül, a sok jó táp és gyógyértékének nagy-észtét már elvesztette. Ugyancsak olyan táp és gyógyszerérték-észeséggel kerül az a méz is a fogyasztó elé, amelyet megcuk-rosodottságánál fogva felolvasztanak.

Az itt felsorolt móddal megoldódik úgy a sötét színű, mint a megcukrosodott méznek az értékesítése. Nagy előnye az, hogy ár 1/2 dekás adagolással is forgalomba lehet hozni a mézet. Így ód adatik ahoz, hogy a méz is elfoglalhassa méltó helyét, úgy z utcai, pályaudvari árusoknál, valamint színházi, mozi, állo-ási büfféekben vagy üzletekben. A gyermek az ő 1 lejes zsebpén-én már vehet mézet. Uton levő asztmás, mell- és torok betegek árhol hozzá juthatnak *hatásos gyógyszerükhöz* egész kicsi tété-ekben is. Igen tetszetősek lesznek mint *karácsonyfa díszek*. Az adagolásuk gazdaságos, mert azt teljes egészében ellehet fogyasz-ni, mivel a mézet tartalmazó kis kupok és csészék *finom piskota észtából* készülnek. Ezeket a kis tészta edényeket nagyobb váro-okban levő iskota gyárak állítják elő, melyet a méhészek kíván-ágához képest olyan minőségben is állíthatnak elő, hogy abban méz hosszú ideig elálhat, anélkül, hogy azt eláztatná. Forgalmi-ruk csekély, éppen az teszi előnyössé, hogy a mézfogyasztás és méz ára fellendüljön. Pakolását a méhészt otthon a családjával égezheti.

A pakolás a következőképen történik:

Folyékony méznél. A csészéket és kupokat vízszintes állás- a kell helyezni, a mézet olyan edényből vagy kannából kell ele csurogtatni, amelyből az vékony sugárban ömlik alá. A csé- zéket nem töltjük egész színültig mézzel, hogy a befedő lapnak hely maradjon, melyet vízszintes állásra ráhelyezünk, a lap szé- én maradt kis hézagot melegen folyó vastag cukor öntettel kö- ül csurgatunk, hogy az a megkeményedésével a hézagot elzárja, gy a méz kifolyását megakadályozza. Hogy a pakolás tetszető- bb legyen, a fedőkupra jön felragasztva a méhészt nevével jelző érek címke.

Megcukrosodott mézek töltése igen könnyű és előnyös, mert áncsenek annak kitéve, hogy a csészécskéből kiszivárognak. ta talán az a folyékony méznél előfordulna, azon úgy segítünk, hogy a csészéket a töltés előtt meleg cukor öntettel kiöblítjük, hogy azokon belül vékony cukor zománc képződjön, ami meggá-

tolja a méz kiszivárgását. De remélve rövidesen forgalomba hozzunk olyan tézta edényceskéket is, amelyeket nem kell cukrozománccal biztosítani a szivárgástól.

Tekintettel, hogy a kezdet kezdetén vagyunk, mindazok méhésztársak, akik érdeklődnek a méz ilyen módon való értékesítése iránt és az adagoló csészék forrását meg nem találják, akár az alanti címem útján, akár pedig az Erdélyrészi Méhész Egyesület útján azt megrendelhetik, honnan kellő utasításokkal egy-egy bepakolt minta csészével, vagy kuppal a hirdetési rovatban közzölt árért megkaphatják, hogy ezekből a méhész ujdonságokból karácsonyi ünnepekre, mint karácsonyfadiszta, minél nagyobb tömegben vihessük a közönség asztalára.

Zimándul-Nou—Zimándujfalu, jud. Arad.

Biró Pál.

A kolozsvári gyümölcsészeti kiállítás méhészeti csoportjáról.

Közli egy öreg méhész.

Október 23—november 3-ig Kolozsváron gyümölcs-, virág- és baromfi kiállítás volt, amelyet a kerületi gazdaság felügyelőség az E. G. E. vel karoltva rendezett. A kiállítások kapcsolataiban alábbi pár sort olvastam az Ellenzék október 26-ik számában: „A Méhészeti Kiállítás gyönyörűen sikerült és ugyanez szempontból, mint a közönségre gyakorolt hatása szempontjából egyik legértékesebb része a kiállításnak.”

Ennél szebb, őszintébb és igazságosabb bírálatot jómagam sem tudnék mondani, mert én már sok méhészeti kiállítást láttam és részt is vettem azokon, melyek között sok volt olyan, mely méretek tekintetében jóval nagyobb volt a jelenleginél, de ami a kiállított termékek minőségét és azok izléses összeállítását illeti, egyszem múltotta felül a mostanit.

Minden egyes kiállítót egy és ugyanazon szempont vezette, t. i. az, hogy megmutassuk mi erdélyi méhészek azt, hogy dacára a jelenlegi nehéz gazdasági viszonyoknak, most is szorgalmasan dolgozunk és úgy mint a régi jobb időkben mindig arra igyekeztünk, hogy csakis szépet és jót produkáljunk és a magyar méztermékek eddigi jó hírnevét megőrizzük és azt fokozzuk.

Kiállító ugyan kevés volt a rákészülhetési idő rövidsége miatt, de ez a kevés kiállító egy hatalmas, gazdag és kiváló értékű anyaggal vonult fel.

A kiállítók között ott látom a régi jeles méhészek szorgalmas táborát, ugyancsak az Erdélyrészi Méhész Egyesület is igyekezett megmutatni, hogy ma épp olyan szorgalommal dolgozik és tevékenykedik, mint a lefolyt 50 esztendő alatt, mindamellett, hogy sok anyagi nehézséggel és küzdelemmel tud kötelezettségeinek eleget tenni. Kiváló, szép termékekkel vett részt Kicsid Géza kajántói plebános, továbbá Flora József Tordáról, kinek kiállított termékei között nagy tetszést nyert az általa üvegekben izletesen feldarabolva elhelyezett lépes méz, mely a mézkedvelőknek

lehetőséget nyújt arra, hogy az év minden szakában élvezhessék az általuk kedvelt lépes mézet is. Ugyancsak kiváló termékeket mutatott be még Palló Imre, br. Bánffy Dénes, Engli Vilmos, író Pál, Panaít Vasiliu és sok más jeles méhésztársunk.

A nyönyörű méztermékek mellett ugyancsak sok hasznos útnivalót nyújtottak a kiállított méhflakások különféleségei, köztük az Erdélyrészi Méhész Egyesület izléses kivitelű muzeális aptár csoportja, mely bemutatta a közönséges vályogozott paszt kastól és Szarka Sándor jeles magyar méhésznünk által 1840-ben szerkesztett első keretes kaptártól kezdve a mai legmodernebb felülről kezelhető rakodó kaptárakig a méhflakások tényleges haladásunkat.

Szalmából préselt olcsó és praktikus rakodó kaptárt készített Kovács György kolozsvári jeles méhész, ugyancsak Váradi Éva izléses kaptárt és kaptár terveket. Rosescu Gyula érdekes típusú kaptárt. Viasz termékek között Tóth István kolozsvári műlépgyáros gyönyörűen préselt sárga és fehérített mülépeket, gyszintén Legmann A. gyógyszerész fehérített viaszt.

A kiállítók között ott láttam még Zeiler Géza régi jóhírnevű ádogos céget mézpergetők és mézes bödönökkel, melyek mind első minőségű gyártmányok. Élő méheket az előre haladott idő miatt nem igen állítottak ki, csupán Silviu Pop bonchidai méhésztársunk két családot igen ügyes, praktikus kaptárban, melyek igen sok bámulója akadt.

Meg kell még emlékezni Szigethy kolozsvári jeles fényképész és méhésztársunkról, ki a Méhész Egyesület telepéről 10 különböző gyönyörűen sikerült fényképet készített és képeivel mellette kiállításunk díszét.

Van az egyesületünknek egy igen kedves és kiváló, jeles, önzetlen munkása, aki egyetlen kiállításról sem szokott távozni, ez Kramnitzkyné Frölich Ilona, ki az általa készített díszes és igazán egészséges mézestészta gazdag bemutatásával szintén részt vett ez alkalommal is. Semmi más nem bizonyítja jobban a kiállítás igazi értékét, mint a bíráló bizottság által kisorsított sok kitüntetés, amelyeknek nagy része aranyérem, s ha magam lettem volna az egyedüli bíráló, úgy minden kiállítónak aranyérmemet adtam volna.

Az erdélyi méhésztársak ez alkalommal is kitétek magukért, sok szép és értékeset produkáltak és mutattak e kiállításon be, a nagy, fáradságos és elismerésre méltó munkát végzett az egyesületünk főtitkára, Török Bálint, ki a kiállításra a méhészek táborát össze hozta és az általuk beküldött gazdag anyagot igazi szakértelemmel és kiváló jó izlésével összeállította.

Aranyérmeket nyertek:

Panaít Vasile Mócs, Stief Ottó Kolozsvár, Erdélyrészi Méhész Egyesület Kolozsvár, Popescu György gazdasága Berkes, Palló Imre Kolozs, Kremnitzkyné Frölich Iona Kolozsvár, Tóth István Kolozsvár, Chifor János Kolozsvár, Blahunka Lajos Kolozsvár, Pop Silviu Bonchida, Flora József Torda, Kicséd Géza Ajándó, Botezan Ioan Mócs, Birchisan Teodor Apahida, Rosescu Gyula Kolozsvár, Macseláriu Emil Kolozsvár, Kovács György Kolozsvár és Szilágyi Ferenc Aranykut.

Az aranyérmert nyert kiállítók közül két kiállítóról külön kell megemlékeznünk. Az egyik Stief Ottó íg. választmányi (tiszteletbeli tagtársunk, aki a méhészet terén kifejtett közérdek munkásságának elismeréséül nyerte az aranyérmert. Ez a legértékesebb munka, amit egy méhész a társai és méhészet érdekébe kifejthet, ezért mindnyájunkat örömmel tölt el az elismerés megnyilatkozása. A másik kiállító Biró Pál, aki érdekes csomagoló módszerét mutatta be, amelynek segítségével a méz 1—2—5 stl dekás adagokban is árusítható és így a kg.-kinti ár 2—3 szorosára érheti el könnyen a termelő. Biró Pál e tárgyban beküldött közleményét más helyen közöljük.

Utmutatás, hogyan kezeljük a „költésrothadásban“ szenvedő méhcsaládjainkat.

Fontos dolognak tartom kijelenteni, hogy csakis az olyan családok gyógyítgatásával érdemes foglalkozni, melyeknél a betegség még nem harapodzott el tulságos nagy arányokban, mert az ilyeneknél már ugyanis kilátástalan a sikeres eredmény. Ok ennek az, hogy e betegség fellépése után a család ereje napról-napra fogy és ha a betegség ős felé lépett fel, akkor a ilyen legyengült családok, ha a betegségtől mentesek is lesznek, kezelés folytán mégsem lesznek teletelő képesek, sőt más egészséges családokkal sem tanácsos egyesíteni. Ilyen körülmények között tehát a leghelyesebb az ilyen családok teljes megsemmisítése vagyis azoknak sürgős lekénevezése és azután az összes építményeket méhekkel együtt elégetendők, avagy a földbe jó mélyen beásandók.

Azok a családok, amelyeknél a betegség még csak kezdetleges és még elég népesek és egészséges fiasítással is rendelkeznek a következőképpen gyógykezelendők.

Legalkalmasabb a kezelésre a borus, esős idő, midőn a méhek nem igen járnak a szabadban, ugyancsak az esti órákban is alkalmas az ilyen beteg családokkal való foglalkozás. Első sorban iszedjük ki a beteg család összes kereteit és válogassuk ki azokat közül azokat, amelyeken a betegség található és rakjuk különugyszintén a födeleztelen mézes kereteket is, valamint az olyanokat is, amelyeken még a tavaszi tisztuló kiröpülési idő késői bekövetkezése miatt ürülék lerakódásokat fedezünk fel, mert e utóbbiak is a betegség csiráit hordozzák magukban. E fent említett összes fertőzött keretek elégetendők, avagy a földben mélyen elásandók. A többi összes építmények és a rajtok lévő méhekkel együtt következőképpen fertőtlenítenendők: a fertőtlenítő folyadék összetétele, 1 liter vízbe egy darab szubimát pasztilla feloldandó. Ezen foyadékkal finoman, de alaposan bepermetezzük egy kis kézi permetezővel a kereteket a rajtok lévő méhekkel együtt. A kiüresített méh lakást (kaptárt) jól kikaparjuk és karbolineummal bekenjük. A bekenéshez egy kis ecsetet használunk s a karbolineumot az ecsettel addig dörzsöljük, amíg

kaptár deszkái (alkotó részei) magukba szívják. A bedörzsölést ezért kell gondosan elvégezni, hogy folyékony karbolineum sehol sem maradjon, mert abba a méhek esetleg beleragadnának. A karbolineum hosszú ideig dezinficiálja a kaptár levegőjét elpusztítja a fertőző bacillusokat, sőt a viasz molyokat és azok petéit is. A karbolineum tulajdonképpen a beteg családnál már javarészt iányzó hangyasavat pótolja, szagától a méhek nem nagyon idegenkednek s semminemű nyugtalanságot a bekenés miatt nem okozunk tapasztalni.

Ha a betegség tavasszal, avagy a nyár folyamán lépne fel, akkor feltétlen szükséges az, hogy a beteg és legyengült családot élelemmel bőven ellássuk. Etetésre csakis tiszta mézet használjunk, melyet etető vályukba vagy üres keretekben juttatunk. Az esti órákban a beteg családoknak. Ezen etető mézhez vegyítünk szublimát oldatos vizet, melynek vegyítési aránya $\frac{1}{2}$ klg. mézhez egy deci szublimátos víz. Az etetést mindaddig folytatjuk hetenként kétszer, amíg a beteg család gyógykezelése folyamatban van, ugyszintén a szublimátos vízzel aló permetezést is hetenként egyszer ismétljük, mindaddig, míg a család állapota annyira javul, hogy teljesen csakis egészséges fiasítása lesz és a betegség tünetei teljesen kimaradnak és újból erős és népessé lesz.

Azokat a kaptárokat, amelyekből a beteg családokat mint gyógyíthatatlanokat elégettük, ha azok még jókarban volnának, ertőtlenítsük és egyelőre tegyük hosszabb ideig használaton kívül.

Méhészetünkben lévő többi összes még egészséges családot is ajánlatos fertőtleníteni, de legalább is azoknak fenék és öpkedázkáit is kenjük be karbolineummal. A beteg családok kezelése alkalmával használt összes méhészeti eszközöket minden alkalommal fertőtlenítsük szublimátos vízzel, ugyszintén a kezeinket is mossuk avval rendszeresen.

Az így kezelt beteg családokat, ha azok állapota megjavult, még a következő esztendőben is kísérjük gondos figyelemmel a betegség tekintetéből kifolyólag, mert a baj megismétlődhetik.

Stief Ottó.

Az anyabölcsőket a méhek telepítik be.

Egy műrajom, melyet érett anyabölcsővel készítettem megnyátlanodott, s mivel más anya rendelkezésemre nem állott, ettettem egy keret nyitott fiasítást, melyben nagyobbrészt pekék voltak, pár nap múlva, mikor megvizsgáltam a szomszédtereten, melyen azelőtt csak anyabölcsőalapok voltak — kész anyabölcsőket találtam — nyilvánvaló tehát, hogy a méhek hevezték be a petét a beadott fiasításos keretből. Későbbi megfigyeléseim is mindazt bizonyítják, hogy nem az anya petézi be az anyabölcsőket, hanem a méhek teszik bele a petét. Ami értendő is, mert hiszen az anya sohse nézi jószemmel az anyabölcsőket.

Katona Sándor.

Uj könyv a méhészeti irodalomban.

Közli: *Stief Ottó* Kolozsvár.

Megelőzőleg egy alkalommal már megemlékeztem egy méhészeti szakkönyvnek a legközelebbi megjelenéséről, most pedig már kezeim között van az említett igen értékes szakkönyv melyet egy kiváló jeles magyar méhésztünk, erdélyi születésű Máttyás Sándor ny. altábornagy állított fáradtságos munkájával össze és adott ki német nyelven.

Hogy miért jelent meg német nyelven e könyv az igen érdekes, mert szerző, a könyvének főtémáit, az egész világ méhészei elé bocsájtotta és azoktól hozzászólást kért.

A kérdések, amelyeket munkájában tárgyal és megvitatás és hozzászólásra felállított a következők: Milyen a legmegfelelőbb kaptár, milyen a legmegfelelőbb keret méret, és melyik a legjáró — alsó — középső, avagy felső a legmegfelelőbb?

Ez értékes könyv tehát azt a három igen fontos kérdést óhajtja megvitatni, mely kérdéseken a méhészek már évtizedek óta rágódnak, vitatkoznak mai napig is végleges és egységes megállapodási eredmény nélkül méhészeti gazdálkodásunk általánosan kárára.

E könyv páratlan a méhésztudomány irodalomban és igazi hézagszó pótló munka, mely több mint bizonyos, hogy már most a hozzászólások után végre valahára dülőre fogja vinni e fontos kérdéseket és egységes megállapodási táborba fogja tömöríteni a világ összes méhészeit s így nagy szolgálatot fog tenni az egységes tudományosság elérésére és annak megkönnyítésére.

A világ minden részéből, beküldött hozzászólások olyan értékesek és tanulságosak, hogy nem csak a fentebb említett témákat, hanem sok más igen fontos dolgot tartalmaznak, melyek az okszerű méhészetet érdeklik.

E jeles munka értékét nagyban növeli az a sok gyönyörű kép, mely az egész világ méhészetét az olvasó elé tárja, s ki ezeket figyelemmel megtekinti, mintegy máris tisztában lesz a könyvben felállított kérdéseknek mikénti helyes eldöntése felől.

Igen ajánlom a könyvnek beszerzését s különösen azoknak akik azért szoktak olvasni, hogy tanulni akarnak.

Meg vagyok arról győződve, hogy rövidesen magyar fordításban is módunkban lesz ezen értékes könyvet megszerezhetni. A könyvnek címe: „Fortschritte in der Bienenwohnungsfrage” megjelent Budapesten 1932. augusztusában 160 képpel, 3 táblával és 3 térképpel, 320 oldalon. Megrendelhető a szerzőnél Budapest, I. Istenhegyi-út 7. Ára 7 német márka. Más valutában annak ellenértéke.

KÜLÖNFÉLÉK.

A kedvezményesáru méhésztörvénye. Megírtuk volt, hogy E. M. E. kéréssel fordult az ár- és kereskedelemügyni, amint a pénzügyminiszterhez adómentes és kedvezményesáru cukor engedélyezése ügyében, hogy az inséges családot szükség esetén az engedélyezéstől megmenthetők legyenek. Az iparügyi miniszterium 1932. október 8-án 42. sz. a. kelt rendelete alapján a cukorközpont értesítette E. M. E.-et, hogy kg.-ként lejért szállít frankó, a rendeltetési állomásra kristályt. A cukrot 100 kg.-os csomagokban küldik. A cukor ára erre beküldendő a következőre: Cukor eladási központként működőként a zaharu-
București, Strada Batistei
A központ a pénz beérkezése után intézkedik a cukor szállítása iránt. Amidőn ezt társaink szíves tudomására hoztuk, közöljük, hogy a pénzügyminiszteriumtól, a kolozsvári pénzügyigazgatóság útján október 23-án kapta meg az egyetemes választ 43033 sz. alatt, amely szerint a cukoradó csökkentése iránti kérést a miniszterium nem tartotta tejesíthetőnek. Ezt mindenesetre sajnálatosnak kell tudomásul vennünk, mert kg.-ként 10 lej az adó helyett, hogy annak elengedésével a cukor csak 18 lejbe kerülne kg.-ként.

Méz- és viasz árak. A méz árakban javulás érezhető. A 22—26 lejes árak 24—26—30 lejig emelkedtek kg.-ként minőség szerint. Az árak szilárdak. Kereslet mérsékelte. A viasz árak változatlanul kg.-ként 80—100 lej körül mozognak minőség szerint. A méhcsaládok ára tavaszi szállításra 250—300 lej családonként.

A gyümölcsfák közös beszerzésére megkezdte az E. G. E. az összeírásokat. A gazdaközönség gyümölcsfaszükségletének kedvezményes áron és elsőrendű minőségben való biztosíthatása céljából az Erdélyi Gazdasági Egylet tavasszal is összeírja a birtokosok, városi kerttulajdonosok és gyümölcsös gazdák csemeteriszükségletét. A bejelentések az E. G. E. címére Kolozsvár, Attila u. 10. küldendők. A csemeték lényegesen olcsóbbak lesznek, mint a tavaly voltak és a minőségük, fajtaazonosságuk pedig garantált. A megrendeléssel egyidejűleg darabonként 15 L. előleg küldendő be.

Özv. Kremnitzkyné szül. Fröhlich Ilona: Házi mézestészták és méhtermékek feldolgozása című füzeté bővített kiadásban megjelent. Kapható lapunk kiadóhivatalánál magyar, német és román nyelven. A magyar kiadvány ára 25 lej, a román és német 30 lej darabonként. Portó díja: 1 lej, ajánlva 11 lej.

Gál Imre: „A méhgazdaság üzemtana“ című munkáját a szerző áldozatkészsége folytán 480 lej helyett 240 lejért rendelhetik meg az E. M. E. tagjai az egyesület titkári hivatalánál. A megrendeléssel egyidejűleg a könyv ára és postai portója, 22 lej, is beküldendő. Az erdélyi magyar méhészek szegénysége, nyomora és a legnagyobb gondokkal való küzdődése indította a szerzőt arra, hogy az E. M. E. útján 50% kedvezménnyel adja a tagok részére munkáját. Kívánatos volna, hogy a méhészeti tudományok legujabb kutatásait is tár-

gyaló 400 oldalas munkát társaink minél nagyobb számban rendeljék meg.

Valló—Török: A méhtetés vezérfonala című méhészszakkönyv megrendelhető az E. M. E. titkári hivatala útján 15 lej beküldése ellenében. Postadíj 13 lej.



Méhész jelvény ható az E. M. E. titkári hivatalában. aranyból 350 L, nyozott ezüstből 150 L, oxidált ezüstből 100 L, rézből 20 L. Az előre beküldendő lelei portóval együtt. Utánvét melletti küldés esetén 25 lej utánvételi díj számít a posta.

Vigyázzon mielőtt vásárol



mert valódi „Rietsche“ műlépprések gyárakata nállam van és hamisítványok vannak forgalomban. — Műlépkészítő osztályom teljesen új gépekkel van felszerelve, legjobb minőségű valódi méhviasszól készült „Orszlán“ védjegyű műlépek egyedüli készítője bármilyen méretben 1 kgr. Lei 160.— Minden méhészeti eszközt gyári áron, mindenkinél olcsóbban árusítok, csakis prima minőségben. Legujabb 13/1932 évi képes nagyjegyzékem Lei 10.— portóköltség bélyegben való beküldése ellenében díjmentesen küldöm, ahol az árak beszélnek. 40

„DZIERZON“ méhészeti Oradea

Mintázott ajánlat ellenében valódi méhviassz vásárolok.

A kolozsvári és marosvásárhelyi kiállításokon aranyéremmel kitüntetett, garantált tiszta méhviasszól hengerprésszel készítve 26 cm. széles 80-140 cm. hosszú táblákban, vagy bármilyen nagyságú méretben felszabva

Műlép 160 — lei kilója.

381

Hófehér Műlép Boxesnek is kapható!

Salakmentes tiszta viassz elfogadok átdolgozás végett 25% levonással, vagy kilonként 40 lei ráfizetéssel, az általam szállított műlép jóságáért és tisztaságáért garantálok. — Eladó cserébe 25 drb. 3 keretsoros egyes országos méretű **uj kaptár** és 4 drb. 2-ös 3 keretsoros, 1 drb. 3-as 4 keretsoros, 1 drb. 4-es 3 keretsoros és több 1-es, 3-as 4 keretsoros használt de jókarban levő kaptárak. Méh rajokért megegyezés szerint és 1 drb. 25 liter ürtartalmu lépolvasztó gőzpréss gép Rietsche-féle.

Tiszta méhviassz veszek, kérek mintázott árajánlatot.

TÓTH ISTVÁN méhészete Cluj, Calea Dorobanților 74. szám